

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 56.987/1
van 11 februari 2015

over

een ontwerp van ministerieel besluit 'tot vaststelling van een
wedstrijdreglement voor de jaarlijkse toekenning van de
Onroerenderfgoedprijs'

Op 12 januari 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit ‘tot vaststelling van een wedstrijdreglement voor de jaarlijkse toekenning van de Onroerenderfgoedprijs’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 5 februari 2015. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Pierrot T’KINDT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 11 februari 2015.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van ministerieel besluit strekt tot het vaststellen van een wedstrijdreglement voor de jaarlijkse toekenning van de Onroerenderfgoedprijs. Naast een aantal bepalingen betreffende het toepassingsgebied van de voornoemde prijs (hoofdstuk 1), bevat het reglement bepalingen in verband met de deelnemingsvoorwaarden (hoofdstuk 2), de kandidaatstelling (hoofdstuk 3), de samenstelling, de vergoeding en de werkwijze van de jury (hoofdstuk 4), de prijsuitreiking (hoofdstuk 5), de publieksprijs (hoofdstuk 6), de eervolle vermelding (hoofdstuk 7) en de verplichtingen van de laureaten (hoofdstuk 8). Tot slot wordt voor het ontworpen besluit een datum van inwerkingtreding bepaald (hoofdstuk 9).

2. Het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 9.1.7 van het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014 (hierna: het Onroerenderfgoedbesluit), voor het vaststellen van het wedstrijdreglement in het algemeen, en in het eerste lid van de artikelen 9.1.3 en 9.1.4 van datzelfde besluit, voor het bepalen van het aantal laureaten en winnaars van de prijs.

Die bepalingen ontleen op hun beurt rechtsgrond aan artikel 9.1.1 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, krachtens hetwelk de Vlaamse Regering de nadere regels bepaalt voor de toekenning van prijzen voor verwezenlijkingen op het gebied van onroerend erfgoed.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

AANHEF

3. In het tweede lid van de aanhef kan meer precies worden verwezen naar de artikelen 9.1.3, eerste lid, 9.1.4, eerste lid, en 9.1.7 van het Onroerenderfgoedbesluit.

4. De verwijzing naar het advies van de Raad van State in het vierde lid van de aanhef dient te worden gesteld als volgt:

“Gelet op advies 56.987/1 van de Raad van State, gegeven op 11 februari 2015, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;”.

DISPOSITIEF

Algemene opmerking

5. Een aantal bepalingen van het ontwerp vormt een gehele of gedeeltelijke herhaling van bepalingen van het Onroerenderfgoedbesluit.¹

¹ Het gaat om:

- artikel 2, tweede lid, van het ontwerp (volledige herhaling van artikel 9.1.2 van het Onroerenderfgoedbesluit);
- artikel 3, eerste lid, van het ontwerp (gedeeltelijke herhaling van artikel 9.1.1 van het Onroerenderfgoedbesluit);

Bepalingen van een hogere regeling in herinnering brengen door ze over te nemen of te parafraseren in een lagere regeling dient te worden vermeden. Niet alleen is een dergelijke werkwijze op het normatieve vlak overbodig aangezien ze geen nieuwe norm tot stand brengt, maar bovendien kan ze tot verwarring leiden over de precieze aard van het in de lagere regeling opgenomen voorschrift en kan ze inzonderheid aanleiding ertoe zijn dat later uit het oog wordt verloren dat alleen de hogere regelgever het betreffende voorschrift kan wijzigen. Ook kan die werkwijze verwarring doen ontstaan over het ogenblik van inwerkingtreding van het betreffende voorschrift.

Een herhaling van bepalingen van een besluit van de Vlaamse Regering in een ministerieel besluit kan dan ook alleen maar worden gedoogd in zoverre zulks noodzakelijk is voor de leesbaarheid van dat laatste besluit, in welk geval een uitdrukkelijke verwijzing naar de relevante bepaling van het regeringsbesluit het aangewezen middel zal zijn om de aard van die bepaling herkenbaar te houden (“overeenkomstig artikel ... van het Onroerendergoedbesluit van 16 mei 2014”).

De redactie van de desbetreffende ontworpen bepalingen zal dienovereenkomstig moeten worden aangepast en de draagwijdte ervan zal uiteraard moeten overeenstemmen met die van de overgenomen hogere regel.² Een herneming van een hogere regel zonder meerwaarde dient in elk geval te worden vermeden.

Artikel 4

6. In artikel 4, § 2, tweede lid, van het ontwerp schrijve men “welk soort project voor de Onroerendergoedprijs van dat jaar in aanmerking komt” (niet: “welk project (...) kan kandideren”).

Artikel 5

7. Aan het einde van artikel 5, eerste lid, van het ontwerp schrijve men “waarvan één als winnaar wordt aangewezen” (niet: “aangeduid”).

-
- artikel 3, tweede lid, van het ontwerp (gedeeltelijke herhaling van artikel 9.1.6 van het Onroerendergoedbesluit);
 - artikel 4, § 1, van het ontwerp (gedeeltelijke herhaling van artikel 9.1.1 van het Onroerendergoedbesluit);
 - artikel 5, tweede lid, van het ontwerp (volledige herhaling van artikel 9.1.3, tweede lid, van het Onroerendergoedbesluit);
 - artikel 5, derde lid, van het ontwerp (volledige herhaling van artikel 9.1.4, tweede lid, van het Onroerendergoedbesluit).

² Dat laatste is niet het geval bij de gedeeltelijke overname van artikel 9.1.6 van het Onroerendergoedbesluit in artikel 3, tweede lid, van het ontwerp.

Artikel 6

8. In artikel 6, vijfde lid, van het ontwerp dient te worden verduidelijkt hoe de periode van tien jaar waarvoor de erin vermelde voorwaarde geldt, wordt berekend. Daarbij dient ook het geval voor ogen te worden gehouden waarin de definitieve beslissing in de zin van die bepaling tot stand komt na de controle van de deelnemingsvoorwaarden (zie artikel 10, tweede lid, van het ontwerp), maar vóór de aanwijzing van de laureaten en de winnaar van de prijs.

Artikel 11

9. Aan artikel 11, § 4, eerste lid, 2°, van het ontwerp wordt het best toegevoegd dat het verzoek van de jury om een einde te maken aan het mandaat van een lid of de voorzitter ervan, wordt gemotiveerd.

10. De gemachtigde heeft verklaard dat de vervanging van een jurylid in de loop van de vijfjarige termijn van diens mandaat, voor de vervanger die dat mandaat voleindigt, geldt als uitoefening van een eerste eigen mandaat, zodat het vervangende jurylid daarna overeenkomstig artikel 11, § 3, nog slechts één volledige termijn van vijf jaar kan zetelen. Dat zou nog kunnen worden gepreciseerd in artikel 11, § 4, tweede lid.

11. Op grond van artikel 11, § 6, hebben de voorzitter en leden van de jury recht op de terugbetaling van hun reiskosten “conform het Vlaams personeelsstatuut van 13 januari 2006”, waarbij de woonplaats als standplaats wordt beschouwd. Het verdient aanbeveling om te preciseren welke bepalingen van het Vlaams personeelsstatuut van overeenkomstige toepassing zijn. Volgens de gemachtigde is het immers de bedoeling om enkel te verwijzen naar de bepalingen die betrekking hebben op de berekeningswijze van de vergoeding.

Artikel 13

12. Aangezien de bevoegde minister blijkens artikel 13, derde lid, van het ontwerp handelt “op basis van het juryrapport”, dient ook wat zijn optreden betreft rekening te worden gehouden met de mogelijkheid dat de jury, met toepassing van artikel 12, § 4, beslist om minder dan drie laureaten aan te wijzen of om de prijs niet toe te kennen.

Artikel 19

13. Artikel 19 van het ontwerp voorziet in de inwerkingtreding van het te nemen besluit op 1 januari 2015.

Volgens de gemachtigde is het echter niet de bedoeling dat het ontworpen besluit met terugwerkende kracht in werking treedt en is de bepaling van artikel 19 van het ontwerp op dat punt niet langer actueel.

De datum van inwerkingtreding van het te nemen besluit moet dan zo worden bepaald dat de rechtsonderhorigen over voldoende tijd beschikken om van de nieuwe regeling kennis te nemen. Als er geen specifieke reden bestaat om af te wijken van de gangbare termijn van inwerkingtreding van ministeriële besluiten, bepaald bij artikel 6, eerste lid, van de wet van 31 mei 1961 ‘betreffende het gebruik der talen in wetgevingszaken, het opmaken, bekendmaken en inwerkingtreden van wetten en verordeningen’, dient het voornoemde artikel 19 te worden geschrapt.

Wel dient er over gewaakt te worden dat de in artikel 9, tweede lid, van het ontwerp bepaalde datum voor het afsluiten van de inschrijvingen (1 maart) in voorkomend geval op overeenkomstige wijze wordt aangepast.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME